

*
* *

Լոռւմ են ամպերը կատղած,
Դադրոռւմ կայծակ ջաւթալից,
Լոռւմ է են ծովը յուզուած,
Շամբշոտ ալիք փրփրալից:

Լոռւմ են են գոռոզ շեններ,
Եւ մթին ձոր ու ամտառ,
Հեզանազ հասկեր ու վարդեր,
Դաշտ ու մարմանտ սիրաշառ

Լոռւմ է ջիւղ, արտասուալից
Համայն աշխարհը կոծուած,
Բացուում երկինք լռու, աստղալից,
Ժպտում լուսին բոշորած:

Բայց չէ լոռւմ ամենեւին
Վառուած սիրտը պօհտի,
Որոտում են այնտեղ ուժգին,
Եռզուած ալիք տենչերի:

Այնտեղ փայլակ են շառաւիղն.
Կայծակնալից ամպերի,
Այնտեղ աղբիւր մեղմ, կարկաշիւն,
Հեզիկ ջրշիւն ծառերի:

Սիրոյ ազմիւ զգացմունքի
Այնտեղ անվերջ փոթորիկ,

Չայն անդադրուով երգեհոնի,
հնդրուով ու վարդ գեղեցիկ:

Եւ այդ տարեք յաւերժական,
Եւ անսպառ ծայնն ու բուրմունք,
Անունն ցօկտ տիեզի ի դանդան
Թափուով քրտիւք ու արցունք:

ԹՈՒՄԱՆԷ

